

CONGREGATIO DE CAUSIS SANCTORUM

ROMANA seu FRIBURGENSIS HELVETIORUM

BEATIFICATIONIS et CANONIZATIONIS

SERVI DEI

FRANCISCI MARIAE A CRUCE

(in saeculo: IOANNIS BAPTISTAE JORDAN)

SACERDOTIS ET FUNDATORIS

SOCIETATIS DIVINI SALVATORIS

ET CONGREGATIONIS SORORUM DIVINI SALVATORIS

(1848-1918)

DECRETUM SUPER VIRTUTIBUS

Servus Dei Franciscus Maria a Cruce Jordan die 16 mensis Iunii anno 1848, in vico *Gurtweil* prope Waldshut in Badenia (Germania) humili in familia e parentibus Laurentio et Nothburga ortus est, trium fratrum secundus. Proximo iam die baptizatus nomen Ioannes Baptista accepit. Decimo tertio circiter aetatis anno primam sanctam communionem recepit. Inde in eo non solum gaudium recipiendi sanctam communionem et sacramentum poeni-

tentiae necnon orandi atque libros spirituales legendi, vero etiam desiderium sacerdotii accrevit. Orbus patris aetate quindecim annorum, vita eius spiritualis ulterius invigoravit. Curriculo scholae elementaris absoluto Ioannes Baptista operarii et pictoris labore functus est. Postquam vero tales labores etiam in aliis locis explevisset, viginti fere annos natus tandem decrevit vocationem ad sacerdotium prosequere. Privatas lectiones accepit, deinde gymnasium civitatis *Konstanz* frequentavit. Studiis his completis cursui theologiae et philologiae per triennium se dicavit in civitate *Freiburg* in Brisgovia. Eodem tempore insuper studio variarum linguarum modernarum incubuit. Dato vero momento cum Dei praesentiam in se speciali modo percepisset, conscius factus est doloris Ecclesiae Catholicae in Germania maxime ratione nascentis ideologiae sicdicti “Kulturkampf”. Persuasum sibi habuit quod populi Europae periculum apostasiae incurrebant. Quapropter compulsus se sentiebat vivere totaliter Deo et per Deum tamquam instrumentum pro salvatione hominum.

Anno praeparationis ad sacros Ordines recipiendos in Seminario Sancti Petri, in Silva Nigra, inspirationem quamdam animadvertens quaesitavit seipsum, utrumne illa vocatio ad fundandum sicdictum “movimentum” apostolicum reapse a Deo esset, necne. Ardue disceptavit, ut voluntatem Dei cognosceret et maiore vigore ulterius sanctitati aspiravit. Pariter ac praecedentibus annis in civitate *Freiburg* et nunc momenta obscuritatis solitudinisque interioris expertus est, vero etiam profundam felicitatem in receptione sanctae communionis.

Recepto denique sacro Presbyteratus Ordine die 21 mensis Iulii anno 1878, de mandatu Ordinarii sui Romam profectus studio linguae syriacae, armenicae, copticae, arabicae, hebraicae atque

graecae occubuit. Visitavit etiam Terram Sanctam et Libanon, qua occasione corroboratur in certitudine vocationis fundandi momentum apostolicum illis Evangelii verbis permotus: “«Haec est vita aeterna: ut cognoscant te, unicum verum Deum, et quem misisti, Jesum Christum» (Jo 17,3). Romam regressus atque accepta a Summo Pontifice Leone XIII pro propositis impertita benedictione ad illorum executionem procedit. Hoc ei fuit propositum, ut in “Societate Apostolica Instructiva” (postea “Societas Catholica Instructiva”) christifideles catholicos sibi consociaret e varii generis coetis compositos, scilicet christifideles, specialiter parentes, magistros et educatores ad tradendam fidem, academicos vero ad illam defendendam, insuper et infantes. Altera ex parte intendit fundare communitates virorum mulierumque, qui evangelica consilia prosequentes undique terrarum protenderent. Paulo post illas communitates in Societates religiosas transformavit. Die dominica Passionis anni 1883 in basilica Sancti Petri in Vaticano Deo se consecravit nomenque Franciscus Maria a Cruce assumpsit.

Pro fundatione communitatis femininae in Urbe mulierem religiosam tamquam Superioram invenit nomine Petra Streitell, spiritualitate franciscana et carmelitana imbutam, cui nomen Maria Francisca a Cruce dedit. Duobus vero iam elapsis annis apparuit, vocationem suam illamque Venerabilis Servae Dei Mariae Franciscae pariter ac modus vivendi communitatum inconciliabiles fore. Ecclesiastica demum auctoritas communitatem illam femininam a P. Jordan separavit. Qui animum nequaquam perdidit, sed una cum Theresia von Wüllenweber, hodie nomine Beata Maria ab Apostolis veneratae, anno 1888 novam Congregationem fundavit.

P. Franciscus Maria numerosos sibi filios filiasque spirituales consociare potuit. Domum matrem tamquam “scholam aposto-

lorum” intendebat, qui ipsi sua vice multos novos apostolos formarent. Propriis viribus minime indulgens se totum et missioni in Assam (India) et erectioni magni numeri domorum in Europa et in America dedicavit, certum faciendo, ut in illis idem spiritus quo ipse animatus erat servetur. Anno 1893 suis communitatibus religiosiis nomen “Societas Divini Salvatoris” et “Congregatio Sororum Divini Salvatoris” dedit.

Anno vero 1915, infervescente bello mundiali, Regimen Generale Societatis constrictum erat transferendi se in Helvetiam neutralem, et P. Jordan, obtemperans decisioni III Capituli Generalis, regimen Societatis manibus futuri sucessoris P. Pancrazio Pfeiffer affidavit. Post gravem morbum in humili hospicio civitatis *Tafers* prope *Fribourg* in Helvetia obdormivit die 8 mensis Septembris anno 1918.

Deus dedit Servo Dei inde a pueritia magnum desiderium unionis cum Christo in eucharistia. Sacrum S. Missae sacrificium necnon eucharistica adoratio per totam vitam ei fervens zelum apostolicum praestarunt. Confratres eum semper in oratione immersum invenerunt. Magnam consolationem hausit ex amore Beatae Mariae Virginis, Matris Salvatoris et Reginae Apostolorum, cuius venerationem promovere quaesivit. Perdilexit evangelicam paupertatem, vivebat in indestructibili fiducia erga Deum necnon in animosa humilitate. Sanctam crucem amore complexit. Semper fidei Ecclesiae et indicationibus ecclesiasticae auctoritatis obtemperavit, etiam momentis maximae difficultatis. De filiis filiabusque spiritualibus tamquam pater curam habuit et in promptitudine perdonandi in dies crevit.

Vita eius ad sanctitatem apostolicam prosequendam incitat. P. Franciscus Maria exemplar praebet hominis apostolici et missio-

narii desiderantis ut omnes homines ad Jesum Christum Salvatorem Mundi conducantur. Visione quadam universali apostolatus non solum renovationem fidei credentium incohare voluit sed primam quoque et novam promovere evangelizationem. Christum adnuntiare cupiebat et testimonium dare in omnibus dimensionibus vitae et culturae «omnibus rationibus et mediis, quae caritas Christi inspirat».

Virtute famae sanctitatis Servi Dei iam in vita apparentis, specialiter vero in morte, Processus Ordinarius Informativus Romae instructus est a die 22 mensis Decembris anno 1942 ad diem 17 mensis Iunii anno 1949, quem sequebantur Processus Rogatoriales in dioecesibus Friburgensi in Helvetia, Passaviensi, Paderbornensi, Vindobonensi, Sancti Sebastiani Fluminis Ianuarii, Olomucensi et Sinus Viridi (annis 1943-1949), quorum validitas iuridica rata est ab hoc Dicasterio per decretum diei 24 mensis Novembris anno 2006. *Positione* confecta, Consultores Historici in Sessione diei 5 mensis Iunii anno 2007 votum positivum protulerunt. Die 22 mensis Ianuarii anno 2010 Congressus Peculiaris Consultorum Theologorum positive factus est. Patres Cardinales et Episcopi, in Sessione Ordinaria diei 11 mensis Ianuarii anno 2011, audita relatione Ponentis Causae, Exc.mi D. Lini Fumagalli, Episcopi Viterbensis, recognoverunt Servum Dei virtutes theologales necnon cardinales et adnexas, heroico gradu vixisse.

Facta demum de hisce omnibus rebus Summo Pontifici Benedicto XVI per subscriptum Cardinalem Praefectum accurata relatione, Sanctitas Sua, vota Congregationis de Causis Sanctorum excipiens rataque habens, hodierno die declaravit: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate tum in Deum tum in proximum, necnon de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Tempe-*

rantia et Fortitudine, iisque adnexis, in gradu heroico, Servi Dei Francisci Mariae a Cruce (in saec. Ioannis Baptistae Jordan), Sacerdotis et Fundatoris Societatis Divini Salvatoris et Congregationis Sororum Divini Salvatoris, in casu et ad effectum de quo agitur.

Hoc autem decretum publici iuris fieri et in acta Congregationis de Causis Sanctorum Summus Pontifex referri mandavit.

Datum Romae, die 14 mensis Ianuarii A.D. 2011.

Angelo Card. Amato

ANGELUS Card. AMATO, S.D.B.
Praefectus

M. Bartolucci

MARCELLUS BARTOLUCCI
Archiep. tit. el. Mevaniensis
a Secretis